

Z A K O N

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O AUTORSKOM I SRODNIM PRAVIMA

Član 1.

U Zakonu o autorskom i srodnim pravima („Službeni glasnik RS”, br. 104/09 i 99/11), u članu 39. stav 6. na kraju tačke 3) tačka se zamenjuje tačkom i zapetom i dodaju se tač. 4) i 5), koje glase:

„4) tehničke uređaje i prazne nosače zvuka, slike i teksta koje potencijalni obveznik plaćanja naknade kupuje u drugoj državi ili carinskoj teritoriji, ako se oni neposredno isporučuju u drugu državu ili carinsku teritoriju ili ako ih potencijalni obveznik plaćanja naknade posle sprovedenog odgovarajućeg carinskog postupka otprema sa teritorije Republike Srbije;

5) računare, računarsku opremu, komponente i računarske memorije, izuzev ako neki od tih uređaja nije izričito naveden u listi iz stava 12. ovog člana. ”

Posle stava 6. dodaje se novi stav 7, koji glasi:

„Obveznik plaćanja posebne naknade koji je platio posebnu naknadu za uređaje i predmete sa liste iz stava 12. ovog člana, koji su kasnije otpremljeni sa teritorije Republike Srbije, ima pravo na vraćanje plaćene posebne naknade. ”

Dosadašnji st. 7 – 10. postaju st. 8 – 11.

Dosadašnji stav 11, koji postaje stav 12. menja se i glasi:

„Listu tehničkih uređaja i predmeta za koje postoji obaveza plaćanja posebne naknade prema uslovima iz st. 1 – 10. ovog člana utvrđuje Vlada (u daljem tekstu: uređaj i predmet sa liste Vlade).”

Posle stava 12. dodaje se stav 13. koji glasi:

„U slučaju sumnje da li se za neki uređaj ili predmet sa liste Vlade koji ima više funkcija plaća posebna naknada, postojanje obaveze plaćanja posebne naknade utvrđuje se na osnovu prevashodne namene uređaja ili predmeta.”

Član 2.

U članu 127. stav 4. na kraju teksta dodaje se rečenica koji glasi:

„Ugovarači su dužni da o početku pregovora pisanim putem obavesti ministarstvo nadležno za poslove nauke i Zavod za intelektualnu svojinu.”

Stav 5. menja se i glasi:

„Ukoliko organizacija ne zaključe ugovor iz stava 3. ovog člana u roku od tri meseca od dana započinjanja pregovora iz stava 4. ovog člana, jedinstvenu naplatu će vršiti najstarija organizacija.”

Član 3.

U članu 156. posle stava 4. dodaju se st. 5, 6. i 7, koji glase:

„Naknadu za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma naplaćuje jedna organizacija određena sporazumom koji postignu organizacija koje ostvaruju prava autora muzičkih dela na naknadu za javno saopštavanje muzičkih

dela i organizacije koje ostvaruju prava interpretatora i proizvođača fonograma na naknadu za javno saoštavanje interpretacija i fonograma.

Po odbitku sporazumno određenih troškova naplate naknade za javno saopštavanje muzičkih dela, fonograma i na njima zabeleženih interpretacija, prikupljena sredstva raspoređuju se na taj način da organizacija koja ostvaruje prava autora muzičkih dela ima 50% od ukupno prikupljenih sredstava, a organizacije koje ostvaruju prava interpretatora i proizvođača fonograma po 25% od ukupno prikupljenih sredstava.

Odredbe sporazuma iz stava 4. ovog člana kojima se određuje raspodela prikupljenih sredstava na način suprotan stavu 6. ovog člana, ništave su.”

Član 4.

U članu 164. posle stava 2. dodaju se st. 3, 4, 5. i 6. koji glase:

„Savet za kontrolu naplate i raspodele naknade za javno saopštavanje (u daljem tekstu: Savet) je zajedničko telo organizacija iz člana 156. stav 5. ovog zakona, koje one sporazumno osnivaju.

Savet vrši kontrolu nad primenom sporazuma iz člana 156. stav 5. ovog zakona, zaključenog između organizacija, kao i kontrolu naplate i raspodele prikupljene naknade i daje smernice u pogledu naplate i raspodele naknade između organizacija.

Savet ima tri člana, po jednog iz svake organizacije.

Savet je dužan da donese pravilnik o svom radu.”

Član 5.

U članu 171. stav 1. reči: „i zanatskih” brišu se.

Član 6.

Posle člana 171. dodaju se nazivi članova i čl. 171a i 171b, koji glase:

„2.5.1a Određivanje naknade u tarifi za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma

Član 171a

Najviši iznos naknade na mesečnom nivou u tarifi za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacije i fonograma, ne može da bude veći od 1/12 minimalne zarade u Republici Srbiji bez poreza i doprinosa, za korisnike čije su komercijalne poslovne prostorije površine do 50 metara kvadratnih, odnosno ne može da bude veći od 1/10 minimalne zarade u Republici Srbiji bez poreza i doprinosa za korisnike čije su komercijalne poslovne prostorije površine veće od 50 do 100 metara kvadratnih, odnosno ne može da bude veći od 1/8 minimalne zarade u Republici Srbiji bez poreza i doprinosa za korisnike čije su komercijalne poslovne prostorije površine od 100 do 150 metara kvadratnih, ne može da bude veći od 1/6 minimalne zarade u Republici Srbiji bez poreza i doprinosa za korisnike čije su komercijalne poslovne prostorije površine od 150 do 200 metara kvadratnih, a za korisnike sa poslovnim prostorijama od 200 do 300 metara kvadratnih ne može biti veća od 1/3 minimalne zarade u Republici Srbiji, s tim što se kao osnov za utvrđivanje naknade na mesečnom nivou u tekućoj kalendarskoj godini uzima iznos minimalne zarade, bez poreza i doprinosa u decembru mesecu prethodne kalendarske godine. Za svakih dodatnih 100 metara kvadratnih preko 300 metara kvadratnih, naknada se

uvećava za maksimalno 1/20 minimalne zarade u Republici Srbiji bez poreza i doprinosa.

Kad je javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma nužno za obavljanje delatnosti korisnika, najviši iznos naknade na mesečnom nivou ne može da bude veći od 1/12 minimalne zarade u Republici Srbiji bez poreza i doprinosa, za korisnike čije su komercijalne poslovne prostorije površine do 50 metara kvadratnih, odnosno ne može da bude veći od 1/9 minimalne zarade u Republici Srbiji bez poreza i doprinosa, za korisnike čije su komercijalne poslovne prostorije površine veće od 50 metara kvadratnih, s tim što se kao osnov za utvrđivanje naknade na mesečnom nivou u tekućoj kalendarskoj godini uzima iznos minimalne zarade, bez poreza i doprinosa u decembru mesecu prethodne kalendarske godine.

Kad javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma nije nužno za obavljanje delatnosti korisnika, već je samo korisno ili prijatno, naknada na mesečnom nivou niža je od one iz stava 1. ovog člana, jer zavisi od kategorizacije korisnika.

Pri određivanju kvadrature komercijalnih poslovnih prostorija iz stava 1. ovog člana isključivo se računa prostor koji korisnik koristi za prijem gostiju, potrošača i naručilaca usluga, a ne računaju se pomoćne prostorije za rad osoblja korisnika, skladišni i sanitarni prostor.

Naknada za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacije i fonograma u zanatskim radnjama se ne plaća.

Pod zanatskim radnjama u smislu stava 5. ovog člana podrazumevaju se samostalne zanatske radnje, kao i radnje, odnosno poslovni prostor u kome preduzetnik koji plaća porez na prihode od samostalne delatnosti na paušalno utvrđeni prihod koji se bavi proizvodnom delatnošću, a u okviru proizvodne delatnosti prodaje sopstvene proizvode, odnosno pruža usluge fizičkim licima, obavlja tu delatnost.

Korisnike iz stava 1. ovog člana kategoriše reprezentativno udruženje korisnika za teritoriju Republike Srbije na osnovu značaja koji javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma ima za obavljanje poslovne delatnosti korisnika u određenoj privrednoj grani ili sektoru, naročito vodeći računa o geografskom mestu sedišta korisnika, finansijskom prometu koji korisnik ostvaruje na godišnjem nivou, kao i da se za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma u zanatskim radnjama ne plaća naknada.

2.5.1b Određivanje posebne naknade u tarifi za ostvarivanje prava na posebnu naknadu

Član 171b

Iznos posebne naknade koja se plaća po svakom prodatom ili uvezenom uređaju i predmetu sa liste Vlade ne može biti viši od 1% njegove vrednosti.

Kao vrednost uređaja i predmeta sa liste Vlade koji se proizvode u Republici Srbiji uzima se njihova prodajna cena bez poreza na dodatu vrednost pri prvoj prodaji, a kad se uređaji i predmeti sa liste Vlade uvoze u Republiku Srbiju, kao njihova vrednost uzima se njihova nabavna cena preračunata u dinare po kursu na dan njihovog carinjenja, uvećana za carinu."

Član 7.

U članu 176. reči: „Komisiji za autorsko i srodna prava (u daljem tekstu: Komisija)” zamenjuju se rečima „Zavodu za intelektualnu svojinu (u daljem tekstu: Zavod)”, a reč: „mišljenje” zamenjuje se rečju: „saglasnost”.

Član 8.

U članu 177. st. 6. i 7. i u članu 178. reč: „Komisija” u određenom padežu zamenjuje se rečju: „Zavod” u odgovarajućem padežu, a reč: „mišljenje” u određenom padežu zamenjuje se rečju: „saglasnost” u odgovarajućem padežu.

Član 9.

Glava V. „Komisija za autorsko i srodna prava” i čl. 192 – 201. brišu se.

Član 10.

Posle člana 201. dodaju se glave: „Va Postupak za davanje saglasnosti na tarifu” i „Vb Elektronska evidencija emitovanja i reemitovanja” i čl. 201a – 201d, koji glase:

„VA POSTUPAK ZA DAVANJE SAGLASNOSTI NA TARIFU

Član 201a

Saglasnost na predlog tarife koju predlažu organizacije daje Zavod za intelektualnu svojinu.

Član 201b

Ako su predlog tarife sporazumno odredile dve ili više organizacija, postupak za saglasnost iz člana 201a ovog zakona pokreću te organizacije zajednički.

Ako je predlog tarife određen od strane najstarije organizacije, ta organizacija podnosi predlog za saglasnost.

Član 201v

Uz zahtev za saglasnost iz člana 201a ovog zakona obavezno se podnosi:

- 1) predlog visine tarife;
- 2) podaci o pregovorima (opis toka pregovora, rezultati pregovora, obrazloženje ukoliko nije postignut sporazum, pisana izjašnjenja svih pregovarača).

Član 201g

Na postupak za davanje saglasnosti na tarifu shodno se primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje opšti upravni postupak, ukoliko ovim zakonom nije drugačije propisano.

VB ELEKTRONSKA EVIDENCIJA EMITOVANJA I REEMITOVANJA

Član 201d

Emiteri radio i televizijskog programa dužni su da vode elektronsku evidenciju emitovanja i reemitovanja autorskih dela.

Nadzor nad vođenjem elektronske evidencije vrši Republička radiodifuzna agencija, kao povereni posao.

Način vođenja elektronske evidencije iz stava 1. ovog člana propisuje Vlada.”

Član 11.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje sa radom Komisija za autorsko i srodna prava, a njena prava, obaveze, predmete, opremu, sredstva za rad

i arhivu, za vršenje nadležnosti utvrđenih ovim zakonom, preuzima Zavod za intelektualnu svojinu.

Reprezentativno udruženje korisnika za teritoriju Republike Srbije dužno je da kategoriše korisnike iz člana 6. ovog zakona (novi član 171a), u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Zavod za intelektualnu svojinu dužan je da u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona donese Tarifu za ostvarivanje prava na naknadu za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma i Tarifu za ostvarivanje prava na posebnu naknadu, u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 12.

Organizacije koje ostvaruju prava autora muzičkih dela na naknadu za javno saopštavanje muzičkih dela i organizacije koje ostvaruju prava interpretatora i proizvođača fonograma na naknadu za javno saopštavanje interpretacija i fonograma dužne su da sporazum iz člana 3. ovog zakona (dopunjeni član 156) postignu u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Ukoliko organizacije iz stava 1. ovog člana ne postignu sporazum u ostavljenom roku, jedinstvenu naknadu naplaćuje najstarija organizacija.

Jedinstvena naknada za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma počće, u smislu člana 3. ovog zakona (član 156. st. 5. i 6), da se obračunava i naplaćuje od 1. januara 2014. godine.

Do 1. januara 2014. godine organizacije iz stava 1. ovog člana naplaćivaće naknadu za javno saopštavanje prema Tarifi koju je doneo Zavod za intelektualnu svojinu, a prema sledećim proporcijama: 50% organizaciji koja ostvaruje prava autora na javno saopštavanje muzičkih dela, 25% organzaaciji proizvođača fonograma i 25% organizaciji interpretatora.

Elektronska evidencija emitovanja i reemitovanja počće da se vodi od 1. januara 2014. godine.

Član 13.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a primenjuje se od 1. januara 2013. godine.

OBRAZLOŽENJE

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o izmenama i dopunama Zakonom o autorskom i srodnim pravima sadržan je u odredbi Ustava Republike Srbije po kojoj Republika Srbija uređuje i obezbeđuje druge odnose od interesa za Republiku Srbiju, u skladu s Ustavom (član 97. tačka 17. Ustava Republike Srbije).

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Zakon o autorskom i srodnim pravima („Službeni glasnik RS”, br. 104/09 i 99/11 – u daljem tekstu: Zakon) u članu 39. stav 1. propisuje: „Kada se autorsko delo umnožava bez dozvole autora, shodno odredbama člana 46. st. 1. i 2. ovog zakona, autori dela za koja se, s obzirom na njihovu prirodu, može očekivati da će biti umnožavana fotokopiranjem ili snimanjem na nosače zvuka, slike ili teksta za lične nekomercijalne potrebe fizičkih lica (književna, muzička, filmska dela i dr.) imaju pravo na posebnu naknadu od uvoza, odnosno prodaje tehničkih uređaja i praznih nosača zvuka, slike i teksta za koje se opravdano može pretpostaviti da će biti korišćeni za takvo umnožavanje.” Navedenom odredbom uvedena je posebna naknada koju plaćaju proizvođači i prodavci informatičke i tehničke robe, a preko njih posredno građani koji tu robu kupuju ili koriste. Pri određivanju tarife za posebnu naknadu uzima se u obzir „verovatna šteta koja autoru nastaje kada se njegovo delo bez njegovog odobrenja umnožava za lične nekomercijalne potrebe, primena tehničkih mera zaštite, kao i druge okolnosti koje mogu uticati na pravilno odmeravanje iznosa posebne naknade (član 39. stav 8. Zakona). Kao što se vidi, merila za određivanje posebne naknade uopštena su i nedovoljno precizna. Tarifa za posebnu naknadu plod je pregovora i pismenog ugovora koji, posle pregovora, zaključuju organizacije koje ostvaruju prava onih nosilaca autorskog i srodnih prava (u daljem tekstu: organizacije) kojima je Zakonom dato pravo na posebnu naknadu, s jedne strane, i reprezentativnog udruženja proizvođača, odnosno uvoznika uređaja za tonsko i vizuelno snimanje i proizvođača, odnosno uvoznika praznih nosača zvuka, slike i teksta (u daljem tekstu: udruženja), s druge strane (član 178. st. 1–3. Zakona). Kad saglasnost izostane do isteka roka od 60 dana od kada organizacije objave udruženjima poziv na pregovore, upravni odbor organizacija sastavlja zajednički predlog tarife i prosleđuje ga na mišljenje Komisiji za autorsko i srodna prava (član 178. stav 4. i 5. Zakona) koja, prilikom davanja mišljenja, ocenjuje da li predlog tarife obuhvata ona prava za koja organizacija ima dozvolu za kolektivno ostvarivanje izdatu od strane nadležnog organa i da li je posebna naknada određena u skladu sa pravilima za određivanje tarife propisanim Zakonom. Suviše apstraktno postavljena pravila za određivanje visine posebne naknade lišavaju pregovarače jasnih merila koja bi im omogućila da ocenjuje visinu posebne naknade.

S druge strane, Zakon izdvaja merila za određivanje tarife za posebnu naknadu (član 39. stav 8. Zakona) od merila za određivanje ostalih tarifa za ostvarivanje imovinskih prava nosilaca autorskog i srodnih prava. Merila za određivanje ostalih tarifa za ostvarivanje imovinskih prava nosilaca autorskog i srodnih pravapreviše su uopštena. Ona samo ovlaš sadrže indikatore koji treba da se primene pri određivanju tarife. Recimo, ako je „iskorišćavanje predmeta zaštite nužno za obavljanje delatnosti korisnika ...”, tarifa se određuje po pravilu u procentualnom iznosu od prihoda koji korisnik ostvaruje obavljajući delatnost u okviru koje iskorišćava predmete zaštite, a ovaj „iznos mora da bude u srazmeri sa značajem koji za prihode korisnika ima iskorišćavanje predmeta zaštite sa repertoara organizacije”. I ova tarifa zamišljena je kao rezultat pregovora i pismenog ugovora koji posle pregovora zaključuju organizacije, s jedne strane, i udruženja, s druge

stane. Međutim, kao kod procedure određivanja tarife za posebnu naknadu, kad saglasnost izostane (u roku od 60 dana od objavljivanja poziva na pregovore koje čine organizacije koje zastupaju interese autora i imalaca srodnih prava), upravni odbor organizacije sam sačinjava predlog tarife. I ovde, kao kod određivanja tarife za posebnu naknadu, Komisija ocenjuje da li predlog tarife obuhvata ona prava za koja organizacija ima dozvolu za kolektivno ostvarivanje izdatu od strane nadležnog organa i da li je naknada određena u skladu sa pravilima za određivanje tarife propisanim Zakonom o autorskom i srodnim pravima. Drugim rečima, ovde postoje isti nedostaci i iste manjkavosti kao kod zakonskog uređivanja merila za određivanje tarife za posebnu naknadu. Pregovarači, jednostavno, ne poseduju dovoljno konkretna i jasna merila kojima bi se priklonili u pregovorima o visini naknade. Dodatno, pravila Zakona koja predviđaju određivanje tarife za ostvarivanje imovinskih prava nosilaca autorskog i srodnih prava odnose se na sve tarife koje proizlaze iz zakona (izuzev tarife za određivanje posebne naknade), čime su nedovoljno prilagođena pojedinim oblicima iskorišćavanja autorskog i srodnog prava.

Budući da, u odsustvu ugovora, organizacije imaju pravo da predlože tarifu, a nedovoljna konkretnost merila za određivanje tarifa pogoduje organizacijama i remeti ravnotežu njihovih interesa sa interesima udruženja, kom poremećaju odnosa pogoduju one odredbe Zakona koje svojom opštošću pogoduju i stvaranju i održavanju takve neravnoteže.

Zakon o izmenama i dopunama Zakonom o autorskom i srodnim pravima ima za cilj da uvede egzaktna merila za određivanje visine onih naknada koje su u praksi najčešće, pa stoga imaju bitne i neposredne ekonomske posledice po obe strane. Posredi su posebna naknada, kao i naknada za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma.

III. OBRAZLOŽENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Predlog zakons o izmenama i dopunama Zakonom o autorskom i srodnim pravima konkretizuje član 39. Zakona, koji ustanovljava pravo na posebnu naknadu. Posebna naknada ne plaća se za uređaje i predmete koje potencijalni obveznik naknade kupuje u drugoj državi ili carinskoj teritoriji, ako se oni neposredno isporučuju u drugu državu ili carinsku teritoriju ili ako ih potencijalni obveznik naknade posle sprovedenog odgovarajućeg carinskog postupka otprema sa teritorije Republike Srbije. Pretpostavka je da se za računare, računarsku opremu i komponente, kao i na sve vrste računarskih memorija, posebna naknada ne plaća, a od pretpostavke se odstupa samo ako je neka od tih vrsta uređaja izričito naznačena u listi koju donosi Vlada. Obveznik plaćanja posebne naknade koji je platio posebnu naknadu za uređaje i predmete koji su kasnije opremljeni sa teritorije Republike Srbije, ima pravo na vraćanje plaćene posebne naknade. Vlada donosi akt kojim se utvrđuju uređaji za koje se plaća posebna naknada, a u slučaju sumnje da li se za neki uređaj ili predmet sa liste Vlade koji ima više funkcija plaća posebna naknada, postojanje obaveze plaćanja posebne naknade utvrđuje se na osnovu prevashodne namene uređaja ili predmeta.

Osnovno merilo za određivanje naknade za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma – kad je javno saopštavanje nužno za obavljanje delatnosti korisnika – jeste da se visina naknade vezuje za minimalnu zaradu u Republici Srbiji. Time se, pre svega, visina naknade dovodi u vezu sa naređenjem Zakona da se prilikom određivanja tarifa obavezno vodi računa o tarifama koje važe u državama čiji je bruto društveni proizvod približne vrednosti bruto društvenom proizvodu Republike Srbije. Za određivanje visine naknade za javno saopštavanje uzima se površina komercijalnih poslovnih prostorija korisnika; kad je ona ispod 50 metara kvadratnih, naknada na mesečnom nivou ne može biti veća od 1/10

minimalne zarade u Republici Srbiji (bez poreza i doprinosa), a kad je ona od 50 do 100 metara kvadratnih, naknada na mesečnom nivou ne može biti veća od 1/8 minimalne zarade u Republici Srbiji (bez poreza i doprinosa), od 100 do 150 metara kvadratnih, ne može da bude veći od 1/6 minimalne zarade u Republici Srbiji, za korisnike sa poslovnim prostorijama od 200 do 300 metara kvadratnih ne može biti veća od 1/3 minimalne zarade u Republici Srbiji, s tim što se kao osnov za utvrđivanje naknade na mesečnom nivou u tekućoj kalendarskoj godini uzima iznos minimalne zarade, bez poreza i doprinosa u decembru mesecu prethodne kalendarske godine. Za svakih dodatnih 100 metara kvadratnih preko 300 metara kvadratnih, naknada se uvećava za maksimalno 1/20 minimalne zarade u Republici Srbiji bez poreza i doprinosa. Pri određivanju kvadrature komercijalnih poslovnih prostorija računa se isključivo prostor koji korisnik koristi za prijem gostiju, potrošača i naručilaca usluga, dakle, ne računaju se pomoćne prostorije za rad osoblja korisnika, skladišni sanitarni prostor.

Kad javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma nije nužno za obavljanje delatnosti korisnika, već je samo korisno ili prijatno, naknada za javno saopštavanje je niža nego kad je javno saopštavanje nužno za obavljanje delatnosti korisnika, jer ona zavisi od kategorizacije korisnika. Korisnike kategoriše reprezentativno udruženje korisnika za teritoriju Republike Srbije. Pri tome, ono je dužno da se rukovodi značajem koji javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma ima za obavljanje poslovne delatnosti korisnika u određenoj privrednoj grani ili sektoru, i posebno geografskim mestom sedišta korisnika, finansijskim prometom koji korisnik ostvaruje na godišnjem nivou, kao i da se naknada ne plaća za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma u zanatskim radnjama.

Naknadu za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma naplaćuje samo jedna organizacija koja ostvaruje prava autora muzičkih dela na naknadu za javno saopštavanje muzičkih dela Sredstva koja ona naplati raspoređuju se saglasno sporazumu koji postignu organizacija koja ostvaruje prava autora muzičkih dela na naknadu za javno saopštavanje muzičkih dela i organizacije koje ostvaruju prava interpretatora i proizvođača fonograma na naknadu za javno saopštavanje interpretacije i fonograma.

Osnovno merilo za određivanje visine posebne naknade jeste da iznos posebne naknade koja se naplaćuje po svakom prodatom ili uvezenom uređaju i predmetu sa liste Vlade ne može biti viši od 1 % njegove vrednosti. Potom se odgovora na pitanje šta se uzima kao vrednost uređaja i predmeta sa liste Vlade. Naime, kad se uređaji i predmeti sa liste Vlade proizvode u Republici Srbiji, kao njihova vrednost uzima se prodajna cena bez poreza na dodatnu vrednost pri prvoj prodaji, a kad se uređaji i predmeti sa liste Vlade uvoze u Republiku Srbiju, kao njihova vrednost uzima se njihova nabavna cena preračunata u dinare po kursu na dan njihovog carinjenja, uvećana za carinu

U čl. 7 – 9. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakonom o autorskom i srodnim pravima predlaže se ukidanje Komisije za autorsko i srodna prava, s tim da poslovi koje je radila Komisija, kao i opremu i arhivu preuzima Zavod za intelektualnu svojinu.

Budući da Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakonom o autorskom i srodnim pravima konkretnije propisuje merila po kojima se određuju tarife za posebnu naknadu i tarife za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma, to trenutno važeće odredbe tarifa (donete i objavljene u skladu sa Zakonom) koje uređuju ostvarivanje prava na posebnu naknadu i na naknadu za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma – postaju nesaglasne sa tim zakonom. Stoga one prestaju da važe onda kad na snagu stupe Tarifa za

ostvarivanje prava na naknadu za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma i Tarifa za ostvarivanje prava na posebnu naknadu. Ovim se sprečava vakum u ostvarivanju prava na posebnu naknadu i na naknadu za javno saopštavanje. Po prirodi stvari, tarife važe dok partneri ne postignu saglasnost o visini naknade. S druge strane, reprezentativno udruženje korisnika dužno je kategorizuje korisnike koji plaćaju naknadu za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma, i to imajući u vidu da li je to saopštavanje nužno za obavljanje njihovih delatnosti, ili je samo korisno ili prijatno. Listu tehničkih uređaja i predmeta za koje postoji obaveza plaćanja posebne naknada utvrđuje Vlada.

Takođe, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakonom o autorskom i srodnim pravima predviđa obavezno uspostavljanje i vođenje elektronske baze podataka emitovanja programa. Emiteri radio i televizijskog programa dužni su da vode elektronsku evidenciju emitovanja i reemitovanja autorskih dela, dok nadzor nad vođenjem te elektronske evidencije vodi Republička radiodifuzna agencija, a Vlada će posebnim aktom propisati način njenog vođenja.

IV. PROCENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno da se obezbede dodatna sredstva u budžetu Republike Srbije.

V. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Da bi se novi mehanizmi utvrđivanja naknada uspostavili u što skorijem roku, i obezbedilo uključivanje svih učesnika zainteresovanih za utvrđivanje i naplatu naknada po tarifama čija će visina biti u skladu sa ekonomskim mogućnostima korisnika, a ne i na štetu nosilaca autorskog i srodnih prava, neophodno je da se ovaj zakon donese po hitnom postupku. Nedonošenje Zakona po hitnom postupku moglo bi da proizvede štetne posledice po rad organa i organizacija na koje se ovaj zakon odnosi.